

Tematem artykułu jest mówienie publiczne. Autor najpierw wymienia cele, które mogą przyświecać wystąpieniu publicznemu, ale też prywatnemu. Wymienia też różne formy wystąpień naukowych, zwracając szczególną uwagę na rolę prezentacji – z wykorzystaniem środków multimedialnych. W dalszej części artykułu autor podaje szereg zasad, zgodnie z którymi warto kształtować wystąpienie publiczne.

Przede wszystkim przypomina o klasycznym podziale na wstęp, rozwinięcie i zakończenie. Według autora ważne jest wcześniejsze zaplanowanie wystąpienia. To czas, w którym ma narodzić się pomysł i sposób jego zaprezentowania. Ważny jest cel prezentacji, rozpoznanie audytorium, ale też planowanie logistyczne (sala, sprzęt itp.). Dla prelegenta kluczowe jest oczywiście merytoryczne przygotowanie wystąpienia – głównie przez np. napisanie przemówienia. Autor wskazuje na rolę prezentacji, która może pomóc mówiącemu w dotarciu do audytorium – warto zawrzeć w niej chociażby elementy humorystyczne. Kopczeński przywołuje też zasady, które przyświecają dobremu wystąpieniu publicznemu. W tej części artykułu opisuje między innymi rolę języka ciała. Przypomina też, jak istotne jest przygotowanie nie tylko wystąpienia, ale też samego mówcy do tego wystąpienia. Według autora każdy jest w stanie w sposób zadowalający nauczyć się sztuki przemawiania publicznego.

Marian KOPCZEWSKI

Autorka artykułu analizuje, jak zmienił się system oświaty w Polsce po akcesji naszego kraju do Unii Europejskiej. Już na wstępie zauważa, że działania podejmowane w systemie edukacji po 1 maja 2004 r. powinny opierać się na myśli proeuropejskiej. Barańska przywołuje unijne dokumenty, które miały zasadniczy wpływ na kształtowanie oświaty w całej UE. Analiza tych tekstów jasno pokazuje, że edukacja powinna przede wszystkim opierać się na samorealizacji jednostki. W ten nurt debat o oświacie już po wejściu do UE wpisala się także Polska – akcentując poprzez kolejne reformy rolę świadomego wyboru i konsekwencji tego wyboru. Barańska przypomina też o roli Strategii Rozwoju Kształcenia Ustawicznego do roku 2010, która w 2003 roku powstała w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu. Dokument ten skupia się przede wszystkim na wyrównywaniu szans edukacyjnych, które to wyrównywanie jest elementem samorealizacji.

W dalszej części artykułu autorka opisuje zmiany polskiego systemu oświaty od 1999 roku, czyli od skrócenia nauki w szkole podstawowej i wprowadzenia gimnazjów. Barańska przypomina także, że reforma oświaty zdecentralizowała dotychczasowy system – za zarządzanie oświatą odpowiedzialne stały się samorządy. Ważną zmianą stało się także wprowadzenie egzaminów zewnętrznych ocenianych przez niezależnych egzaminatorów – dzięki temu łatwiejsze stało się porównywanie wyników egzaminowanych (choć Barańska zauważa, że treści kształcenia czasem w różnych programach mogą się różnić i przez to uczniowie nie zawsze są tak samo przygotowani do egzaminów). Autorka tekstu opisuje także zmiany, jakie zachodzą w polskim szkolnictwie wyższym. Skupia się między innymi na upowszechnieniu studiów trójstopniowych, które miało miejsce w ostatnich latach.

Marzena BARAŃSKA

Znaczące miejsce w teorii wzrostu gospodarczego zajmuje kapitał ludzki oraz jego wpływ na tempo wzrostu gospodarczego. Kapitał ludzki wśród czynników wzrostu postrzegany jest jako kluczowa determinanta wysokiego tempa wzrostu i tym samym skracania dystansu rozwojowego do krajów wzorcowych.

Kapitał ludzki pobudza wzrost gospodarczy. Tempo zmian technicznych i technologicznych, wymusza podjęcie inicjatywy przez kapitał ludzki. Żaden rozwijający się kraj nie może liczyć na taryfę ulgową, inwestowanie w kapitał ludzki, jego wiedzę i kwalifikacje jest jednym ze słusznych rozwiązań w drodze rozwoju gospodarczego. Działania w kierunku rozwoju kapitału ludzkiego przyczyniają się do wzrostu gospodarczego.

Wnioski wynikające z rozwiązań i doświadczeń krajów przodujących w rozwoju potwierdzają znaczącą rolę zasobu wiedzy i kapitału ludzkiego dla osiągania wysokiego tempa wzrostu gospodarczego. Decydują one bowiem o zdolnościach innowacyjnych społeczeństwa i tym samym o bieżącym i przyszłym poziomie konkurencyjności całej gospodarki.

Katarzyna GÓRECKA

Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa
ul. Wyspiańskiego 16/4
60-750 Poznań
tel. 61 85 10 518
www.wsb.net.pl

ISSN: 1899-3524

PRZEGLĄD NAUKOWO-METODYCZNY

EDUKACJA DLA BEZPIECZEŃSTWA

W numerze m.in.:

Jak mówić publicznie – doświadczenia i wnioski
Marian KOPCZEWSKI

Zmiany organizacyjne w systemie edukacji w Polsce po przystąpieniu do UE
Marzena BARAŃSKA

Stan kapitału ludzkiego a wzrost gospodarczy w Polsce
Katarzyna GÓRECKA

Rok V Numer 2/2012 (15)